

Barcelona

Música per contemplar la bellesa de la família

Andrea Bocelli revela «El Gran Misteri» a la basílica de la Sagrada Família

Rosa María Jané Chueca
Barcelona

«Preciós», «Unes interpretacions magnífiques», «Un espectacle incomparable en un escenari únic»... Aquestes són algunes de les impressions que es van poder sentir el 28 de maig passat a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona durant l'estrena mundial d'*El Gran Misteri. L'Evangeli de la família*, una iniciativa del Pontifici Consell per a la Família per «posar en el centre d'atenció la bellesa de l'amor entre un home i una dona, de la família».

De la mà del tenor Andrea Bocelli i de la violinista Anastasiya Petryshak, acompanyats per l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Polifònica de Puig-reig, la basílica dissenyada per Antoni Gaudí va esdevenir una recreació del paradís, en la qual es va convidar els assistents a «contemplar el capvespre del sisè dia de la creació». Aquesta era la proposta del president del Pontifici Consell per a la Família, Mons. Vincenzo Paglia que, a causa d'un imprevist, no va poder assistir a l'inici d'aquesta gira internacional, que pretén mostrar la família com a escola d'humanitat. Tanmateix, sí que es va fer present en aquesta gran inauguració a través d'un missatge.

Mons. Paglia va subratllar la bondat de tot el que havia creat Déu i va fer referència a un altre artista que ha plasmat com ningú la creació: Miquel Àngel a la Capella Sixtina. Visualitzant com el dit de Déu i de l'home s'apropen, Mons. Vincenzo Paglia va subratllar el gran do de Déu a la creació: «Déu crea l'home i la dona, units per formar la família.» Per això va subratllar la necessitat de no fer-la esclatar, sinó de servir-la, perquè «Déu crea a la seva imatge. La família és sagrada, és signe de comunió». «Cada família és sagrada», continuava dient el missatge, «hi fa present la presència de Déu, com la sagrada família de Natzaret».

El president del Pontifici Consell per a la Família no va oblidar el marc extraordinari que acollia l'esdeveniment. No és per casualitat que la basílica barcelonina dedicada a la sagrada família hagi estat escollida com a punt de partida per a aquest acte que combina música i paraula i que recorrerà diverses ciutats, com ara París, Cracòvia o també Filadèlfia, seu de la propera Trobada Mundial de les Famílies. Com va assenyalar Mons. Vincenzo Paglia, «l'esplendor d'aquest temple que ens acull és d'una bellesa extraordinària». D'aquí la seva invitació: «Deixem-nos colpir. Acollim les petjades del gran misteri i fem memòria agradable de les nostres famílies i de les d'arreu del món», especialment les que més pateixen.

Aquesta iniciativa és un reflex de la importància que Francesc concedeix a la família, a la qual ha dedicat els dos Sínodes (octubre de 2014 i octubre de 2015) i les darreres catequesis de les audiències generals dels dimecres, fet que també va posar en relleu el bisbe

Sagrada Família / Pep Daudé

italià en el seu missatge. Les paraules de Mons. Vincenzo Paglia van ressonar a la Sagrada Família amb una força especial: «Som fills de Déu Pare i membres de la seva gran família: l'Església.» El president del Pontifici Consell va animar els presents en aquest gran acte catequètic, totalment gratuït, a «deixar que el gran misteri es reveli». El misteri d'amor i de comunió que representa la família.

El mestre

Aquest va ser un primer moment de la vetllada, la «Communio», en què les paraules de Mons. Paglia van explicar el sentit de la celebració. A continuació, es va desenvolupar la «Confessio laudis», un repertori de gairebé vint peces interpretades pel mestre Andrea Bocelli, un enamorat de la família i del missatge cristià. L'atmosfera que creava el capvespre a l'interior de la Sagrada Família és difícil de descriure. Els vitralls

de colors, resplendents d'intensitat, a les 20.30 h, quan va començar l'acte, van anar esmorteint-ne la vivacitat per ressaltar la bellesa de l'interior de la basílica, la veu majestuosa de Bocelli i el virtuosisme de la jove violinista ucraïnesa Petryshak.

La veu potent, i al mateix temps delicada, de Bocelli omplia fins a l'últim racó del temple gaudinià i elevava el públic cap a una altra dimensió que tocava el cor mitjançant el recorregut musical proposat. Amb l'*Al-leuia* de Händel es va iniciar el repertori. Un cant vibrant i intens que va donar pas a un itinerari simbòlic on l'amor, en la seva doble dimensió humana i divina, va prendre tot el protagonisme. Així, el tenor italià va posar la seva veu al servei de peces com ara l'*Ave Maria* de Schubert o l'himne del Jubileu de l'any 2000. També van emocionar la interpretació de la violinista d'una peça de la pel·lícula *La missió*, d'Ennio Morricone,

o la força de la Polifònica de Puig-reig amb els cors de *Nabucco*.

Bocelli s'ha compromès a fons amb aquest projecte perquè, com ha explicat en declaracions a *Catalunya Cristiana*, «la importància de la família és cabdal, ho representa tot. Però abans, fins i tot que la família, hi ha la fe, que és on trobem les veritables raons per viure. Sense la fe, la vida és una tragèdia anunciada».

El tercer moment de la vetllada, el «Kerygma», va anar a càrrec de l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach, que va recollir algunes de les reflexions del Pontífex sobre la família. El cardenal va recordar que el matrimoni és «una íntima comunitat de vida i d'amor entre els esposos. Els esposos, quan s'estimen, creen més enllà d'ells mateixos una nova vida, que és el reflex vivent del seu amor conjugal».

Especialment, el cardenal Martínez Sistach va voler subratllar el paper dels avis: «Fan un servei molt valuós amb l'acollida, la suplència, l'ajuda econòmica i la catequesi dels néts.» També va constatar la urgència de proposar als joves «la bellesa i la fecunditat del matrimoni cristià». La fidelitat va ser un dels punts en què va insistir l'arquebisbe de Barcelona, i va aprofitar aquesta reflexió per dir que «hi ha famílies que no arriben a ser comunitats de vida i amor, i pateixen les conseqüències de la separació i de noves unions. L'Església se sent mare i les acull per manifestar-los la misericòrdia de Déu».

La vetllada ja arribava al final, eren les deu tocadetes, amb la benedicció, el rès del Parenostre i la darrera intervenció del mestre Bocelli, que va posar drets els assistents a l'espectacle, que van aplaudir i agrair aquesta bonica iniciativa a favor de la família.